

Жената въ изкуството

Всѣкога, когато става дума за равноправието на женитѣ въ политиката, или въ образованието, опозицията се противопоставя съ това, че въ областта на изобретенията, науката и изкуствата, тѣ никога не сж дали единъ крупенъ гений и, че колкото талантиливи и да сж, никога не сж надминали посрѣдственото, за да се издигнатъ до крайната висота на гения. Въпреки този тѣй да се каже общоприетъ фактъ, нека направимъ единъ по обстоенъ прегледъ на историята и тогава да се оповаемъ на заключението за посрѣдствеността на жената.

Неотдавна Г-нъ Масарикъ официално заяви, че жената е по-далековидна, по-сърдечна и че, ако не е могла да се прояви, като голѣмъ гений, то е защото условията не сж ѝ помогнали. Напълно съгласна съ това мнение, азъ ще се помжча да изтъкна ония случаи отъ историята, когато жената е имала условия да се прояви, както и степенъта на нейнитѣ прояви.

Безъ да се впускамъ въ политиката, за да се не отклоня отъ прямата си задача, ще кажа, макаръ и малко смѣло да се види това, но така си е, че тя — политикате — твърде често се е дерижирала само отъ жени. Въобразяватъ си мжжетѣ, че сж господари на свѣта само затуй, че стоятъ на чело. Не напраздно е казано, че ако носѣтъ на Клеопатра бѣше единъ сантиметъръ по-дълъгъ, друго щѣло да бжде лицето на земята. И действително, ако Клеопатра бѣше по грозна, или по-скромна, Антоний нѣмаше да развали триумфирата, Октавий тогава нѣмаше да стане императоръ и оттамъ, кой знае при каква перспектива щѣше да се